סג: האשה שהיא עושה פרק תשיעי נדה

לימים שנים . היינו כרבי דאמר "בתרי זימני הויא חזקה ואלא מטו מכמים ג' הוא"ל ואיכ וסת גמור מודה רבי דבמי מעשה הם איכ וסת גמור ולא הוה בכלל דמחני' ות"ק ואמאי לא קאמר נמי קפלה וראתה דהוו נמי על ידי מעשה ויש לומר דאיכה קבעה וסת לקפילות לאודויה כדאמר בפרק קמא (לעיל יח.) דכל שהקבענה מחמת אונס אפי' כמה פעמים לא קבעה אבל אכלה אכלה שום לא חזיב אונס כמו מורח של קפילה שאין הרגילה בה אלא על ידי מורח אלא ממילא: **אבלה** שם ורגלתה . הואיל ומל ידי תורה אור שנים. וסתות דיומי משקבעתן שתי פעמים הוי וסת: לוסתות. דגופה כגון הני דמתמיתין משקבעתן פעם אחת הוי וסת: למה שלא מנו חכמים. וסת שלש. וקמיבעיא ליה לשמואל למה שלא מנו מכמים מאי היא והכי קאמר שמואל אמי שמעתי כן למה שלא מנו מכמים שלש אבל אמי יודע מהו: מתניתין היא. דקתני וכן כיוצא בהן ופירשה רבה בר עולא לאתויי הני: הא שמעתתא. דשמואל דאמר לימים שמים לוסתות אחד: זה וזה. כשיגיע עוד ממשה עשר אמורה לשמש שמא מחזור לוסתה וכשיגיע יום עשרים נמי תאמר שמא מעכשיו תקבע וסת ליום עשרים: שאמר משום רבן שמעון בן גמליאל. דלא הוי חזקה בגיר מתלת זימני כדשמעינן ליה לרבן שמעון בן גמליאל בכל דוכתי לשלשי תגשא לרביעי לא תגשא (יבמות דף קד:): **ונימא** זו דברי רשב"ג. דהא קיימא לן בכל דוכתי דבעי שלשה זימני לחזקה: **מתני'** בתוך וסתות. בוסתות דגופה קאמר: אף ימים ושעות. בגמ' מפרש: אינה אסורה אלא עם הגץ החמה. וכל הלילה משמשת ואם עבר הגץ החמה ולא רחצה משמשת כל היום ורבי יוסי קמני לה דדייק שעת הוסתות ותו לא: רבי יהודה אומר כל היום שלה. מותרת לשמש משעבר הגץ החמה ולא רחצה אבל כל הלילה שלפני הגץ החמה של ומתה אסורה לשמש. ומפרש בגמרא דהאי לתודה עם הגץ החמה דקמני דרגילה לחזי בסוף לילה מקמי דלימטי תחלת יממא ואנן אסרינן לה בכל עונת ומתה ממלאת אסורה כל הלילה שהיא עונת ומתה ורבי יהודה ממתיר: **גמ'** אסורה לשמש כל היום כולו דברי רבי יהודה. ורבי יהודה לטעמיה דאמר כל עונת ומתה אסורה ועונה הוי אז יום אז לילה (נקמן סה:) ומי שומתה בלילה ואפילו בסופה אסורה כל הלילה ואם ומתה ביום ואפי' בסופו כל היום אסורה: עד שש שעות. דשעות דייקינן הואיל ומתה בשעה ששית אינה אסורה לא לפניה ולא לאחריה: וחרשת לשש שעות. שעה ששית היא אסורה שהוא ומתה: מן המנחה. היינו משש שעות ולמעלה מכי יגנו צללי ערב ובשבע כבר נטו הצללים שהחמה במערב: עם הגץ דמתמתין בסוף לילה לפיכך כל היום שלה(ה) והלילה אסורה. עם הגץ דבריחתה בתחלת יממא ולפיכך לילה מותרת ויום אסורה: והזרתם את בני ישראל. ומפיך ליה והדוה בנדתה: עונה אחריתי. דאם ומתה ביום אסורה כל היום וכל הלילה שלפניו ורבי יהודה לא אסר עונת ומתה: ותרתי למה ליה. לרבא לאשמועינן: **מתני'** ואינה מטהרת מן הוסת. דאסורה כל ימי ומתה שמא תראה: **גמ'** קבעה

בשופעת דם טמא מתוך דם טהור: וכמין צמרמורות וכו' : וכן כיוצא בהן לאתויי מאי אמר רבה בר עולא "לאתויי אשה שראשה כבד עליה ואבריה כבדים עליה ורותתת וגוסה אמר רב הונא בר חייא אמר שמואל הרי אמרו לימים שנים לוסתות אחת למה שלא מנו חכמים שלשה למה שלא מנו חכמים לאתויי מאי אמר רב יוסף לאתויי ראשה כבד עליה ואבריה כבדין עליה ורותתת וגוסה א"ל אביי מאי קא משמע לן מתני' היא דהא פרשה רבה בר עולא אלא אמר אביי לאתויי "אבלה שום וראתה ואבלה בצלים וראתה כססה פלפלים וראתה *אמר רב יוסף לא שמיע לי הא שמעתא *אמר ליה אביי את אמריתה ניהלן ואהא אמריתה ניהלן היתה למודה להיות רואה יום חמשה עשר ושינתה ליום עשרים זה וזה אסורין שלש פעמים ליום עשרים הותר יום חמשה עשר וקבעה לה יום עשרים שאין אשה קובעת לה וסת עד שתקבענה שלש פעמים ואמרת לן עלה אמר רב יהודה אמר שמואל זו דברי ר"ג בר רבי שאמר משם רשב"ג אבל חכמים אומרים ראתה אינה צריכה לא לשנות ולא לשלש ואמרינן לך לשנות אמרת לן לשלש מיבעיא ואמרת לן לשנות בוסתות לשלש בימים ונימא זו דברי רשב"ג הא קמ"ל שמואל דר"ג ברבי כרשב"ג סבירא ליה : **מתני'** היתה למודה להיות רואה בתחלת הוסתות כל הטהרות שעשתה בתוך הוסתות טמאות בסוף הוסתות כל הטהרות שעשתה בתוך הוסתות טהורות רבי יוסי אומר אף ימים ושעות וסתות היתה למודה להיות רואה עם הגץ החמה אינה אסורה אלא עם הגץ החמה רבי יהודה אומר כל היום שלה : **גמ'** תנא כיצד א"ר יוסי ימים ושעות וסתות היתה למודה להיות רואה מיום עשרים ליום עשרים ומשש שעות לשש שעות הגיע יום עשרים ולא ראתה אסורה לשמש כל שש שעות ראשונות דברי רבי יהודה ורבי יוסי מתיר עד שש שעות וחרשת בשש שעות עברו שש שעות ולא ראתה "אסורה לשמש כל היום כולו דברי ר' יהודה ורבי יוסי מתיר מן המנחה ולמעלה : היתה למודה : והתניא רבי יהודה אומר כל הלילה שלה לא קשיא הא דרגילה לראות בתחלת יממא והא דרגילה לראות בסוף ליליא תני הדא רבי יהודה אוסרה לפני וסתה ומתירה לאחר וסתה ותניא אידך אוסרה לאחר וסתה ומתירה לפני וסתה ולא קשיא הא דרגילה למחזי בסוף ליליא הא דרגילה למחזי בתחלת יממא אמר רבא הלכה כרבי יהודה ומי אמר רבא הכי *והתניא °והזרתם את בני ישראל מטומאתם מכאן א"ר *ירמיה אוהרה לבני ישראל שיפרשו מנשותיהן *סמוך לוסתן וכמה אמר *)רבא עונה מאי לאו עונה אחריתי לא "אותה עונה ותרתי למה לי צריכא דאי אשמעינן הא הוה אמינא ה"מ לטהרות אבל לבעלה לא קמ"ל ואי מההיא הוה אמינא סמוך לוסתה עונה אחריתי קמ"ל אותה עונה: **מתני'** *היתה למודה להיות רואה יום ט"ו ושינתה להיות רואה ליום כ' זה וזה אסורין שינתה פעמים ליום כ' זה וזה אסורין שינתה *ג' פעמים ליום כ' הותר ט"ו וקבעה לה יום כ' שאין אשה קובעת לה וסת עד שתקבענה ג' פעמים ואינה מטהרת מן הוסת עד שתעקר ממנה ג' פעמים :

*) ל"ל רבה

גמ'

ליה והדוה בנדתה: עונה אחריתי. דאם ומתה ביום אסורה כל היום וכל הלילה שלפניו ורבי יהודה לא אסר עונת ומתה: ותרתי למה ליה. לרבא לאשמועינן: **מתני'** ואינה מטהרת מן הוסת. דאסורה כל ימי ומתה שמא תראה: **גמ'** קבעה

בשופעת דם טמא מתוך דם טהור. דגילה לראות דם טהור מחלה ואח"כ דם טמא הוי וסת וכל שעה שתראה דם טמא אחר דם טהור אמרינן דדיה שעתה: גוסה. בגלאי"ר: הרי אמרו. לקמן בשמעתין אינה צריכה לא לשנות ולא לשלש ומפרש לה לשנות בוסתות כו': לימים שנים. וסתות דיומי משקבעתן שתי פעמים הוי וסת: לוסתות. דגופה כגון הני דמתמיתין משקבעתן פעם אחת הוי וסת: למה שלא מנו חכמים. וסת שלש. וקמיבעיא ליה לשמואל למה שלא מנו מכמים מאי היא והכי קאמר שמואל אמי שמעתי כן למה שלא מנו מכמים שלש אבל אמי יודע מהו: מתניתין היא. דקתני וכן כיוצא בהן ופירשה רבה בר עולא לאתויי הני: הא שמעתתא. דשמואל דאמר לימים שנים לוסתות אחד: זה וזה. כשיגיע עוד ממשה עשר אמורה לשמש שמא מחזור לוסתה וכשיגיע יום עשרים נמי תאמר שמא מעכשיו תקבע וסת ליום עשרים: שאמר משום רבן שמעון בן גמליאל. דלא הוי חזקה בגיר מתלת זימני כדשמעינן ליה לרבן שמעון בן גמליאל בכל דוכתי לשלשי תגשא לרביעי לא תגשא (יבמות דף קד:): **ונימא** זו דברי רשב"ג. דהא קיימא לן בכל דוכתי דבעי שלשה זימני לחזקה: **מתני'** בתוך וסתות. בוסתות דגופה קאמר: אף ימים ושעות. בגמ' מפרש: אינה אסורה אלא עם הגץ החמה. וכל הלילה משמשת ואם עבר הגץ החמה ולא רחצה משמשת כל היום ורבי יוסי קמני לה דדייק שעת הוסתות ותו לא: רבי יהודה אומר כל היום שלה. מותרת לשמש משעבר הגץ החמה ולא רחצה אבל כל הלילה שלפני הגץ החמה של ומתה אסורה לשמש. ומפרש בגמרא דהאי לתודה עם הגץ החמה דקמני דרגילה לחזי בסוף ליליא מקמי דלימטי תחלת יממא ואנן אסרינן לה בכל עונת ומתה ממלאת אסורה כל הלילה שהיא עונת ומתה ורבי יהודה ממתיר: **גמ'** אסורה לשמש כל היום כולו דברי רבי יהודה. ורבי יהודה לטעמיה דאמר כל עונת ומתה אסורה ועונה הוי אז יום אז לילה (נקמן סה:) ומי שומתה בלילה ואפילו בסופה אסורה כל הלילה ואם ומתה ביום ואפי' בסופו כל היום אסורה: עד שש שעות. דשעות דייקינן הואיל ומתה בשעה ששית אינה אסורה לא לפניה ולא לאחריה: וחרשת לשש שעות. שעה ששית היא אסורה שהוא ומתה: מן המנחה. היינו משש שעות ולמעלה מכי יגנו צללי ערב ובשבע כבר נטו הצללים שהחמה במערב: עם הגץ דמתמיתין בסוף לילה לפיכך כל היום שלה(ה) והלילה אסורה. עם הגץ דבריחתה בתחלת יממא ולפיכך לילה מותרת ויום אסורה: והזרתם את בני ישראל. ומפיך ליה והדוה בנדתה: עונה אחריתי. דאם ומתה ביום אסורה כל היום וכל הלילה שלפניו ורבי יהודה לא אסר עונת ומתה: ותרתי למה ליה. לרבא לאשמועינן: **מתני'** ואינה מטהרת מן הוסת. דאסורה כל ימי ומתה שמא תראה: **גמ'** קבעה

לעזי רש"י בלאו"ר [בר"ילאו"ר].

[עיתוכין ג.]

כ א מיי' פ"ח מהל' איסורי ביאה הל"ב ע"ש ומיי' פ"ע מה' מכלה ומשכב הל"ו סמג לאוין קיא טוש"ע יו"ד סי' קפד סעי' יט :

מא ב טוש"ע שם סעי' כג נהגה"ה:

מב ג מיי' פ"ע מה' מכלה ומשכב הל"ו סמג שם טוש"ע שם סעיף כד :

מג ד ה מיי' פ"ח מהל' איסורי ביאה הל"ב ע"ש סמג שם טוש"ע שם סי' קפד סעיף כב

ד"ה [מיי' שם וס"ד מהל' איסורי ביאה הל"ב עוש"ע שם]:

מד ו מיי' שם הל"ד סמג שם טוש"ע שם סימן קפד סעיף יד:

מה ז מיי' שם טוש"ע שם סעי' ב:

תוספי הרא"ש

לימים שנים . כי' דאמר בתרי זימני הויא חזקה אבל וסתות דגופה קים ליה לשמואל דלא' סגיא ליה בחדא זימנא . ולמה שלא מנו חכמים כגון ע"י מעשה באים מורה ר' ראינן ראיין לקבע בפרחת סג' : לאותויי אכלה שום ובצלו כסה פלפלין. ולא הוי בכלל הגרו דפי' רבה בר עולא דהגרו אתו מסילא והגר ע"י מעשה לכך צריך ג' זימני ולא בעי לסיבר לאותויי קפצה וראתה דהא תניא בס"ק כל שתקבענה מרחמת אתם לא הוי וסת אבל אכלה שום ובצל לא הישיב אונס ראין תראה באת ע"י מורה אלא סמלא:אמר שמואל זו דברי רשב"ג. אם נפרש זו ולא מ"ל אלא סבר כר' דאמר בתרי זימני הוי חזקה כרשמעון בכל דוכתא זו ולא מ"ל לא תיקשי לך הא דפליגי רב ושמואל בסמוך ואמר שמואל עד שתש"ש בדילא דהתם אליבא דרשב"ג פליגי אבל מ"מ שמואל כר' מ"ל אבל מעיקרא דבעי לסיבר תלמודא ר פ ל י ג י בפלוגתא דר' ורשב"ג ע"ב זו וסל קאמר וה"ג אשכחן בריש שור שנגח ר' חי' : מן המנחה ולמעלה . פרש"י פתחלת ז' נטין צללי ערב ואינה אסורה אלא עד סוף שעה ששית . אע"ג דלכל חטוקר' בחצי שביעית הוי זמן החסיד הרינו לפי שאין אנו בקיאין בשעות היום כראמרינן בס' אמר להם הסטונה אבל מן חצי הוי מתחלת שעה שביעית . א"נ חצי שביעית חצי ששית חמה שמורת בראש כל אדם ולכך הוי בכלל הצות עד שש שעות ושחצה : וכי אמר רבא הכי והתניא והזרתם כו' כ"ש אי הוה סבר כר' יוסי דקשיא ליה סתי אלא לא נתת אלא לפרשי תרתי מילי דרבא דצריכי תרוייהו : שינתה ליום עשר זה הוה אסורין חרשת ליום ט"ו שאחר ראיית עשרים ואם [לא] תראה ביום ט"ו חרשת ליום עשרים שאחר ראיית יום כ' זה :

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה שם סי' וכו' כל היום שלה מותר יהלילה אסורים :

[עיתוכין י. תוס"ש]

[שם תוס"ש]

[נעיל נפ.]

יבמות סה: וחף שם.

יבמות סכ: שבושת יתר

[כשבוש' ליתא לרי' יאשי'.]

[יבמות סכ: שבושת יתר

מוסף רש"י לא שמיע לי הא שמעתא. דרב יוסף תלמידו דרב יהודה שהוא תלמיד של רב ושמואל, ופלה רב יוסף ונעקר תלמודו וכשהיה שומע מימרא דרב ושמואל ואינו מכר לאותה שמועה מתמיה ולא תלמידו של רב יהודה אמי ולא אמר לי שמועה זו ואמרי תלמידו מוכיחו (לעיל לט. ע"פ נדרים מח. וכעי"ז ערכוין מח. קו: עב. מכות ל.). קודם מולייך, ואהא אמריתה ניהלן. על מצנה את אמריתה ניהלן. ועל מצנה זו אמרת לנו משמיה (לעיל סס). והזרתם. כמו ויזרו (שבועות יח:). אזהרה לבני ישראל כו'. דאמרין ליה והדוה בנדתה בהפוגת עונתה (שם). עונה. כמסכת נדה מפורש אם יום אם לילה, אם ומתה ביום ומתה בלילה יפרוש כל היום ואם ומתה בלילה יפרוש כל הלילה (שם). ושינתה. לה ומת, ליום עשרים. פעם אחת, זה וזה אסורין. אין ל"ל ע"ז שעבר שלאסור, שהרי כל היום המתינה שמא תראה, דקי"ל דמיד אדם לפרוש מאשתו סמוך לוסתה, ואין ל"ל יום כ' שראתה בו, שהרי נדה היא, אלא ה"ק כשיחזור ויגיע ט"ו אסורה לשמש שהרי יום ומתה הוא ומדיין לא דלגתו אלא פעם אחת ואין ומת ונעקר בפעם הג' פעמים, וכשיגיע יום כ' אסורה לשמש, שאמר אקבע ומת מכ' לכ', שהרי שינתה פעם ליום כ', וכן פעמים ליום כ' זה הם אסורין.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com